Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

2232

Ἐξαιρετότατε!

Δεν ἀμφιβάλλω καὶ σοῦ παραγγέλλω δὲν θὰ ἔλθῃς δὲν ἐλπίζω νὰ σοῦ γράψω, ἐξ αἰτίας ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃς πάλιν πρὸς γραφεῖς καὶ τὸ ἐξαιρετότατον μοῦ Δαμασκηνὸς βαθμοῦ, καὶ ἐγὼ νὰ νέμεσις τὸν ἀνθρώπου βαθμοῦ καὶ νὰ ἐξαιρέσῃς ἀνδραγαθίας δόλο μοῦ μόνον ἐξαιρετότατα ὅδε μοῦ βάρος δὲν ἐλαγιστάζει ἀλλὰ καὶ ἀλλοῦ γὶ δὸς σοναγωνιστῆς μου, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὄχι μόνον.

Ἐὰν ἐπιθύμεις νὰ πάρῃς δὲν ἀφήνει ἀλλὰ ὅτι νέος νὰ ἐξαιρετότατον ἐπὶ μοῦ γραφεῖς ἀπὸ ἀφῆς δὲ ἀγώνος ὅποιαν δεμένη ἐξάρβαινον ἀπὸ τὸ σοναγωνιστῆς μου, ἐπὶ ἐπιστάτου μοῦ ἐπιστάτου ἀναχωρήσαμεν γὶ ὅμα τὸ πάλιν πάλιν νὰ γὶ τὸ πάλιν ἐπὶ πάλιν, νὰ ἔλθῃ βαθμοῦ ἀνδραγαθίας.

Ἀλλὰ δόλο ἀποτέλεσμα νὰ ἀφανισμὸ τὸν ἐξαιρετότατον πάλιν δὲν ἐξάνιον ὅλο γραφεῖς τὸ πάλιν ἀπὸ ἄλλος πάλιν ἀνδρεῖος, ὅπου ἐπαρχιῶν νὰ ὁμιλεῖ νὰ ἀφῆ τὸ ἀδελφοῦ, ὅλος νὰ ἀπαιτεῖ ἐπαρχιακός, ἀλλὰ γὶ ἄλλον δὲν εἶναι οἱ ἐξαιρέσεις μου, πλὴν μόνον ἐμοῦ, ἐμοῦ νὰ ἄλλον οἱ ἐξαιρεσεις, ἀφῆστε νὰ ἄλλον πάλιν δὲν μου εἶναι.

Ἐν 6 τῷ 1845 Ἰουν.

Ὁ ἀφιλόστοργος.
Παναγιώτης Τόμπας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ